

ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟ

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Πολιτική και Οικονομική ήγεςία της χώρας με τα μέτρα που παίρνει **ΕΡΗΜΗΝ** των εργαζομένων από τη μεριά μεριά και με την άσυνδοσία που επιτρέπει στους εκμεταλλευτάς των μέσων της παραγωγής από την άλλη, δημιουργεί θύελλα στην Εθνική ζωή και προβλήματα για την πολυπληθέστερη και κατ'έξοχην παραγωγική τάξη των αποχειροβιωτών Ελλήνων.

Οι εργαζόμενοι, προτού προφθάσουν να ξεκουραστούν από τις αγωνιώδεις προσπάθειες και τις κινητοποιήσεις που από τους ίδιους παράγοντες εξωθούνται και χωρίς να περάσει πολύς καιρός από τότε που καταλήξαν σε μια συμφωνία καθορισμού μισθών — πάντοτε δε με υποχωρήσεις των εργαζομένων — και να πάρει Νέα μέτρα των κυβερνητών, νέες αυξήσεις στα αγαθά που είναι ιδιοκτησία αυτών που κατέχουν τα παραγωγικά μέσα, κρύψιμο βασικών ειδών διατροφής κι' όλα αυτά χωρίς αυτοί οι κ. κ. παράγοντες να εξασφαλίζουν και την παράλληλη αύξηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων.

Ανατροπή μ' άλλα λόγια εκείνων που προ όλιγου μύθους συμφωνήθηκαν και χαιρετιστήκανε σαν ικανοποιητικά και όριστικά. Σαν συνέπειες αυτών έρχονται οι διαμαρτυρίες των εργαζομένων, για τη ζωή των οποίων κανείς κυβερνήτης και ιδιοκτήτης αγαθών — έμπορος ή βιομήχανος — δεν σκωτίζεται, κίησι των επαγγελματιών οργανώσεων, αιτήματα βελτιώσεως και κοροϊδία των εργαζομένων από τους αρμοδίους που ενφ'όσο προθύμα αναγνωρίζουνε το δική τους, όμως δεν φροντίσανε να πάρουνε από μοναχοί τους και τα μέτρα που θα ικανοποιήσουνε αυτό το δική τους, το αναγνωρίζόμενο απ' αυτό με τήση υποχωρία.

Κινητοποιούνται οι εργαζόμενοι, κάνουν μελέτες, υποβάλλουν υπομνήματα, μπαίνουν σε επιτροπές, αλλά λύσι βασική, λύσι σταθερή δεν δίδεται.

Κάνουν οι αρμόδιοι δηλώσεις, εξαγγέλλουν μέτρα για την περιφρημη

«Συμπέσει» των τιμών και όλα αυτά στο τέλος αποδεικνύεται πως δεν γίνανε για τίποτε άλλο, παρά μονάχα για να κλείσει ο κύκλος του εμπαιγμού των εργαζομένων.

Η συνέχεια, πάλι η ίδια: κινητοποιήσεις των εργαζομένων, δυναμικές εκδηλώσεις των άδικουμένων για να κλείσουνε κι' αυτά τον κύκλο τους μ' ένα κόκκαλο που δίνουνε, αφού πρώτα κερδίσανε όλο το χρονικό διάστημα, που λογαριάσανε πως τους φτάνει για να πάρουνε από το αίμα των εργαζομένων, εκείνο που θα μεταβάλλουνε σε λίρες κερδίζοντας πάντα από δυο μεριές: από το σφετερισμό της εργασίας και από τη μείωση των υποχρεώσεων τους που με τήση επιτηδεύτητα μάθανε να δημιουργούν, λίγο πριν έκδηλωθουνε τα μέτρα τους, που οδηγούνε κατ'εύθεϊαν σε αύξηση της κυκλοφορίας δηλαδή στην πτώση της αξίας του νομίσματος, στο οποίο εκφράζονται οι υποχρεώσεις τους.

Αύξηση των τιμών των αγαθών που έρχονται από το εξωτερικό, με το κέρμα των προμηθευτών, αύξηση των τιμών των προϊόντων της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής, αύξηση των τιμολογίων των προνομιούχων εταιριών, που για τους άφελους τις λένε «Κοινής ωφελείας» (ε), αύξηση των εφημερίδων, αύξηση των τσιγάρων, αύξηση, αύξηση, αύξηση. Δεν κάνουνε τίποτε άλλο παρά να αυξάνουνε. Και αυξάνουνε οι «έξυπνοι» αυτοί κύριοι τα πάντα, εκτός από τους μισθούς των εργαζομένων των «κουτών».

Είναι να εξανίσταται κανείς όταν ακούη τους κυρίους ήγέτας της πολιτικής και οικονομικής ζωής, αυτούς που γράφουνε στις εφημερίδες και στα περιοδικά όρατα άρθρα πάνω στα κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα, να απαντούν σε αιτήματα εργαζομένων ύστερα από την ανατροπή της οικονομικής των ζωής που προμελετήμένα δημιουργήθηκαν από τα μέτρα που πήραν οι ίδιοι. Τους ακούτε: Μάλιστα, Κύριοι!! Τα αιτήματά σας είναι δίκαια και πρέπει να ικανοποιηθούν. Μας άπασχολεί — θεβαι-

ώνουνε — σοβαρώς ή δημιουργηθείσα κατάσταση. Αναγνωρίζουμε — συνεχίζουμε — ότι οι μισθοί σας είναι ανεπαρκείς για να ικανοποιήσουνε τις στοιχειώδεις ανάγκες της ζωής σας. Δόστε μας όμως πίστωση χρόνου για να μελετήσουμε πως θα μπορούμε να σας ικανοποιήσουμε.

Και όταν τους ρωτάμε: Γιατί όταν μελετάγατε τα μέτρα που πήρατε δεν μελετάγατε, σαν υπεύθυνοι και τις συνέπειές τους για μέσ τους μισθοσυντηρητές της ύποίας δεν μπορείτε να ισχυρισθήτε πως αγνοούσατε ότι θα επακολουθίσουν; Εκεί απαντάνε με το τροπάριο της ανάγκης των θυσιών για την αποκατάσταση των έρειπίων, για την υποχρέωση που όλοι μας έχουμε να συμβάλουμε στην ανοικοδόμησι και τα τοιαύτα.

Κι' όταν στο μάθημα που επιχειρούνε να μάς κάνουνε τους απαντάνε ότι είμαστε σύμφωνοι στην ανάγκη των θυσιών και ότι δώσαμε έμεϊς πρώτοι το παράδειγμα και κάθε μέρα εξακολουθούμε να το δίδουμε, με τη διαφορά, πως από μάς παίρνουνε τις θυσίες για να τις μεταφράσουνε σε κέρδη εκείνων, που ενφ'όσο δεν δίνουνε τίποτε παίρνουνε τα πάντα, μάς λένε με τη γνωστή σοβαροφάνειά

τους: Θα εφαρμόσουμε πρόγραμμα δικαίου καταμερισμού των θυσιών..... Απεδείχθη όμως για μια ακόμη φορά, πως αυτά όσο εξαρτάται απ' αυτούς που εν γνώσει τους επιμένουνε στην επανάληψη της γνωστής πολιτικής του «φύλου κύκλου» των τιμών των αγαθών και της διατηρήσεως των μισθών και ήμερομισθίων, πρέπει να πάρουνε ένα τέλος.

Το τέλος όμως δεν πρόκειται να το δώσουνε αυτοί. Το τέλος θα το δώσουμε έμεϊς. Με ποιό τρόπο; Με τον άγώνα για την προσαρμογή των μισθών και ήμερομισθίων στον τιμάρριθμο, με την συμμετοχή των εργαζομένων στις διοικήσεις των επιχειρήσεων και με την αυτόματη από και πέρα προσαρμογή των μισθών και ήμερομισθίων στον τιμάρριθμο.

Αυτό θα πη πραγματικά καθορισμός μισθών και ήμερομισθίων. Αυτό θα πη σταθερότητα τιμών. Αλλά σε τέτοια ζητήματα δεν δίνεται τέλος με ανάπτυξη αιτημάτων βελτιώσεως, ούτε με εκδήλωσι άγανακτήσεως. Μπαίνει το βασικό αίτημα, γίνεται συνεΐδησις και η το κάνουνε αποδεκτό, η έμεϊς που το θέσαμε και το πιστέψαμε, παίρνουμε την απόφασι να αγωνισθούμε για να το επιβάλουμε και ξεκινάμε

για τον άγώνα με όπλα μας το δική και την πίστι μας σ' αυτό. Και δεν αφήνουμε τον άγώνα παρά μονάχα όταν πάρουμε την δικαίωσι, όταν πάρουμε το αίτημα.

Για το αίτημα του τιμάρριθμου που σημαίνει: «Καθορισμό νέων μισθών σύμφωνα με τον τιμάρριθμο και αυτόματη προσαρμογή των μισθών σε κάθε νέα μεταβολή του τιμάρριθμου», για το βασικό αυτό και δικαίο αίτημα, έμεϊς που σας εκπροσωπούμε και νοιώθουμε μαζί σας τις δυσκολίες της ζωής που τα αντιυπαλληλικά μέτρα Κυβερνητών και Οικονομικών παραγόντων δημιουργούνε, σας γνωρίζουμε ότι μελετάμε τον άγώνα που πρέπει να κάνουμε για να το πάρουμε.

Σας κάνουμε ένημερους και σας ειδοποιούμε από τώρα ότι πρέπει να είσαστε έτοιμοι.

Απόφασις μας είναι να αγωνισθούμε. Οι όμοι μας άντέχουνε. Δεν θα τους δοκιμάσουμε για πρώτη φορά.

Δεν μένει παρά να ριφθώ ό Κύδος.

Με την πίστι στο δική μας και με την ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ θα κάνουμε τον σταυρό μας και θα ξεκινήσουμε.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ

Αι έρευναι τής «Τραπεζιτικής»

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Η συνεχιζόμενη έρευνα τής «Τραπεζιτικής» δια την εξακρίβωσιν των όρων εργασίας των συναδέλφων, μάς έφερε μέχρι του Καταστήματος Αγοράς, επί τής οδού Σωκράτους.

Φυσικά εξητήσαμε τας γνώμας του Διευθυντού κ. Αθ. Λαμπρινού, ο οποίος προθυμότατα απήντησεν εις τα έρωτήματά μας:

— Το κατάστημα Αγοράς, μάς είπεν ο κ. Λαμπρινός ιδρύθη το 1942 και έστεγαθή εις την οδόν Αθηνάς τότε. Ήτο η εποχή τής κατοχής με τον πληθωρισμόν που έπηκολούθησε. Κατά συνέπειαν το κατάστημα δεν ήτο δυνατόν τότε

να είναι αποδοτικόν. Ο κύκλος των εργασιών ηύξηθη μετά την άπελευθέρωσιν. Αυτό ακριβώς επέβαλε την αλλαγην του οικήματος και την στέγασιν του καταστήματος εις ευρύτερον χώρον, διότι εις την οδόν Αθηνάς αι εργασίαι διεξήγοντο πλέον υπό συνθήκας που είχον καταστή άνθυγιεινά.

Εισηγήθημεν τότε εις την Διοίκησιν την ριζικήν λύσιν του ζητήματος, παρομοίαν δε εισήγησιν έκαμε και η Διεύθυνσις Εργασιών Υποκαταστήματων. Η Διοίκησις άπεδέχθη τας εισηγήσεις και ούτω κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθ

ηθ ή σημερινή έγκατάστασις, ή μόνη που ήτο δυνατόν να γίνη άνάμεσα εις τα πεπαλαιωμένα κτίρια τής Αγοράς.

Έτσι τον Ιανουάριον του 1948 άποκτήσαμεν την νέαν μας στέγην, ή οποία ως εκ τής θέσεώς της ικανοποιεί τας ανάγκας τής πελατείας τής Τραπεζής.

— Υπό ποιους όρους διεξάγεται ή εργασία εις το κατάστημα Αγοράς;

— Πρέπει να τονισθώ ότι ο ρυθμός τής εργασίας μας είναι ταχύς. Εργαζόμεθα υπό συνθήκας ιδιορρυθμους, λόγω τής θέσεως του καταστήματος (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

ταστήματος και του είδους των εργασιών αυτού. Παρατηρείται μεγάλη κίνησης από 8 1/2 — 10 π. μ. και κατόπιν από της μεσημβρίας μέχρι της 2ας μεταμεσημβρινής. Παρουσιάζεται, ως άλλωστε είναι φυσικόν, άρρυθμία ώρων συναλλαγής.

— Μήπως ο ρυθμός αυτός επιβάλλει την ενίσχυσιν του προσωπικού;

— Την ενίσχυσιν του προσωπικού την έχομεν ζητήσει. Δεν την επιβάλλουν αι λόγω άδειων απουσίας και οι λόγοι άσθενείας. Την απαιτούν αι εργασίαι, ο ταχύς ρυθμός αυτών και η προοπτική ανάπτυξεως των εργασιών.

— Από απόψεως υγιεινής των υπαλλήλων, τί φρονείτε ότι δύναται να λεχθῆ;

— Μέσα εις τὸ Κατάστημα ἐκάμαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ νὰ διασφαλίσωμεν τὴν υγιεινὴν διαβίωσιν τῶν υπαλλήλων. Μέσα εις τὸ περιβάλλον αὐτὸ ἐδημιουργήθη ἓνα πολιτισμένον Κατάστημα, τὸ ὁποῖον παρέχει πᾶσαν ἐξασφάλισιν εις τὸ προσωπικὸν ἀπὸ ἀπόψεως υγιείας.

— Ἀφοῦ τὸ Κατάστημα εὐρίσκειται ἐν μέσῳ πεπαλαιωμένων κτιρίων, μήπως ἀντιμετωπίζεται ἡ μεταφορὰ του;

— Δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῆ τοιοῦτον ἐνδεχόμενον. Ἡ φυσικὴ θέσις τοῦ Καταστήματος εἶναι

ἀκριβῶς ἐδῶ καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἄλλαι Τράπεζαι ἠγόρασαν οἰκίον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους διὰ νὰ δημιουργήσῃ ὑποκαταστήματα.

— Μήπως οἱ θόρυβοι ποὺ προκαλοῦνται περὶ τὸ κατάστημα ἐμποδίζουν τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν εργασιῶν;

— Ὁχι. Εὐτυχῶς οἱ θόρυβοι δὲν φθάνουν ἕως ἐδῶ ἢ ἂν φθάνουν δὲν ἐνοχλοῦν λόγῳ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου.

— Ποία ἡ ἐντύπωσίς σας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος;

— Διευθύνω τὸ κατάστημα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1946. Ὅφειλω νὰ τονίσω ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Καταστήματος Ἀγορᾶς τὸ διακρίνει ὄχι μόνον ἡ συνήθης εὐσυνειδήσις τῶν υπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ τοιαύτη ἀφοσιώσις ὥστε νὰ μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐδημιουργήθησαν ἀληθινοὶ δεσμοὶ ἀγάπης καὶ προσηλώσεως εἰς τὸ καθήκον...

— Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Λαμπρινός, ἡ δὲ ἐπαφὴ τὴν ὁποίαν ἐχομεν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ ἐπεβεβαίωσε τὰς διατυπωθείσας ἀπόψεις.

Πρέπει, πράγματι, νὰ ἐξαρθῆ ἡ προσήλωσις ὅλου τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ καθήκον καὶ ἡ σοβαρὰ ἐπίδοσις εἰς τὴν ἐργασίαν ἐνὸς Καταστήματος, ποὺ δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὴν ζωαγορὰν καὶ τὴν ἰχθυαγορὰν ἀλλὰ καὶ τὸ γενικὸν ἐμπό-

ριον, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρμοδιότης ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Μοναστηράκι καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῆς Βάθης μετὰ δὲ τοὺς περίξ χώρους.

Μία τοιαύτη προσήλωσις καὶ εὐσυνειδήτος ἐργασία, ἐπιβάλλει ὅπως καὶ οἱ ἀρμόδιοι μεριμνήσῃ διὰ τὴν λύσιν ὅλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ προσωπικὸν τοῦ Καταστήματος Ἀγορᾶς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΗΣΕΩΣ

Ἡ Ἐνωσις Συνταξιούχων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρήσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεώς μας μετὰ λύπης καὶ στενοχωρίας ἐπληροφόρηθῆ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὑμετέρας Ἐπιτροπῆς, ἥτις, ἀντὶ νὰ ἐγκρίνη τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς Συνταξιούχους ὀλοκλήρου τοῦ ἐνεαμήνου Ἰανουαρίου — Σεπτεμβρίου 1949, περιώρισεν τὴν χορήγησιν εἰς 4 μόνον μηνιαίας ἐπικουρήσεως.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς σας ἀντίκειται εἰς ρητὴν δὴλώσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Πεσματζόγλου, γενόμενῃν πρὸ μηνῶν ἐνώπιον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, τυχόντος ἀκροάσεως παρ' αὐτῷ.

Ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς ἐδήλωσε τότε ρητῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνη-

συχοῦν οἱ Συνταξιούχοι ἐκ τῆς παρεπινομένης θραδύτητος τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐπικουρικοῦ, διότι ὅπως ἴσως ἡ ἐπικουρήσις δι' αὐτοὺς θὰ ἤρχιζεν ἀπὸ 1 — 1 — 49.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω κατηγορηματικῆς δηλώσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἀδικος ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον ἀπὸ 1 — 1 — 49 ἤρχισεν ἡ εἰσφορὰ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Ἐπικουρικόν, ἥτις ἀνέρχεται εἰς τὰ 2)3 περίπου τῶν ὄλων εἰσφορῶν. Διότι καὶ ἐὰν παρεῖδεν ἡ Ἐπιτροπὴ σας τὴν ἀνωτέρω κατηγορηματικὴν δὴλώσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, πρόδηλον καθίσταται, ὅτι ἡ χορήγησις δὲν ὄφειλεν νὰ εἶναι ἐλάσσων τῆς ἀναλογούσης εἰσφορᾶς τῆς Τραπεζῆς, ἥτοι νὰ μὴ ὑπελείπετο τῶν 2)3 τοῦ ἐνεαμήνου τούτεστι τῶν 6 μηνῶν.

Ἐλπίζομεν, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκονται σήμερον οἱ Συνταξιούχοι λόγῳ τῆς καθημερινῆς ἀνάδου

ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Ὁ Σύλλογος τῶν υπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐδώρησεν εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον 415 (Σανατόριον Νέας Ἐλθετίας) εἰδικούς κάδους, ἀξίας δραχμῶν 1.500.000.

Ὡσαύτως δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἐγένετο δωρεὰ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπτὰ περίπτερα τοῦ Κ.Α.Τ. 419, περὶ τῶν ἐγκαινίων τῶν ὁποίων γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην, ἐκ δραχμῶν 500.000 ἀνὰ ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Ἀμφότεραι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γνώσθῃσαι, προεκάλεσαν ζωηρὰς ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων.

τῶν τιμῶν τῶν ἀπαραιτήτων βιοτικῶν ἀγαθῶν, θὰ θελήσῃ νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν πρώτῃν ἀπόφασιν τῆς καὶ θὰ ἐγκρίνη ὅπως γίνῃ χορήγησις συμπληρωματικὴ εἰς αὐτοὺς πέντε εἰς ἐπιπλέον ἀξιών ἐπικουρήσεων τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον κατὰ τὴν μεταβατικὴν διάταξιν τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἐπικουρικοῦ, ἀρθρ. 15, οἱ ἐννέα οὗτοι μῆνες τῆς προκαταβολῆς θέλουσι συμπληρωθῆ εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐκάστη σειρά ἐξόδου συνταξιούχων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας θέλει ἐπικουρηθῆ. Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ
Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Σ.Σ. Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΑΦ' ΕΑΥΤΩΝ

Μίαν ιδέαν τοῦ ρυθμοῦ, μετὸν ὁποῖον διεξάγεται ἡ ἐργασία εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν μᾶς δίδει ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία. Οἱ υπάλληλοι τοῦ ὑποκαταστήματος αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωμένοι, εἰς ὀρισμέναις ὥραις τῆς ἡμέρας, νὰ ἐργάζωνται μετὰ ἐξαντλητικῆν ὑπερέντασιν διὰ τὴν πλήρη ἐξυπηρέτησιν τῆς πελατείας. Ἡ ἑτέρα φωτογραφία μᾶς παρουσιάζει μίαν ἄποψιν τοῦ ὑποκαταστήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους.

